

Corrie ten Boom

In het concentratiekamp leert Corrie veel van haar oudere zus Betsie. Over niet haten, maar liefhebben en vergeven. Betsie werd op een dag in elkaar geslagen door een beul. Corrie wilde terugslaan, maar Betsie hield haar tegen: "Jezus leert ons om ook onze vijanden lief te hebben." Ook geven de zussen stiekem bijbelstudies in het kamp. De zussen zijn heel gelovig. Betsie is ernstig ziek. Ze zegt tegen Corrie dat wanneer zij vrij zijn, een tehuis moeten oprichten voor slachtoffers van de oorlog, om met hun angst om te leren gaan. Ook vertelt ze dat zij en Corrie dit jaar nog allebei vrij zullen zijn. Dat liep anders dan verwacht. Betsie stierf en Corrie werd op 52-jarige leeftijd vrijgelaten uit het concentratiekamp, door fout in de administratie. Later zei ze zelf: "God maakt geen fouten, God maakt alleen maar plannen." Corrie zag het zo, dat Betsie toch ook vrij was gekomen, door haar sterven, omdat ze nu in de hemel is.

Corrie ging na de oorlog lezingen houden over hoe zij de oorlog had beleefd. Ze vertelde ook over Betsie en over niet haten, maar vergeven. Op een avond van een lezing, zat er een beul in de zaal uit kamp Ravensbruck. Na de lezing, mochten mensen in de zaal altijd even een hand komen geven aan Corrie. Deze man stond ook in de rij. Corrie herkende hem direct. In het kamp was hij heel wreed geweest. Hij vertelde dat hij God had leren kennen, spijt had van alles wat hij gedaan had en vergeving had ontvangen van God. Nu kwam hij haar om vergeving vragen. Golven van pijn, woede en haat overspoelden haar. Hij strekte zijn arm naar haar uit om een hand te geven. Dit kon ze niet. Ze bad een schietgebed. Ze wist dat Jezus ook voor haar verkeerde dingen was gestorven. Biddend om Gods kracht stak ze haar trillende hand uit. Warmte stroomde van boven naar beneden door haar arm. Door Jezus kon zij hem een hand geven: de liefde van Jezus ging ook naar deze man uit.

